

הילה להב

קדימה

אֶל הָעוֹלָם, יִקְרָא
 אֵינֶן-אָדָם מִמְקוֹמוֹ
 מִבֵּט חֲטוּף אֶל הַרְקִיעַ – קְדִימָה,
 בְּעַל הַמַּסְקָנָה הַשְּׁגוּיָה.
 צוֹאֲרֵךְ הַגִּיעַ לְהַצִּיץ בְּכַנְפָיֶךָ.

דַּעֲתֶךָ אֵינָה מְשַׁגֶּת אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְכֹלֹם בְּכַנְפֶיךָ
 הַמְּנַצוֹת תִּשְׁיָגִם? הֲלֹאֵה, אֶקְרָא
 אֶל הַשְּׁפוֹת הַשְּׁגוּרוֹת בְּפִי הַזְּרִים
 יֵשׁ לִי חַיִּים בְּגוֹף אַחֵר
 בְּאֵמֶת
 וְתִרְנִים מְאֹלָה
 קְדִימָה

נֶגֶד כּוּוֹן הַצּוֹאֵר
 רַק אֶל הַשְּׁפוֹת שֶׁאֵין לְהַבִּינֵן
 בְּחַיִּי
 הֵנָּה,
 אֶפְשֵׁט מֵעָלַי גַּם אֶת
 הַמְּלִים הַצְּמוּדוֹת הַקְּרוּבוֹת בְּיֹתֵר
 אֶצֶל הַנֶּפֶשׁ:
 בּוֹאִי,
 אֲנִי אֶתְרַגֵּם.